

*“Jouw glimlach door je tranen heen, mijn God”
(Wim Jansen)*

Lied van jouw leven

Tussenbrief

Schoorvoetend naar de lente

De lente komt. Ongeacht de toestand van de wereld, de pandemie, mijn innerlijke ups en downs. Of het nou passend voelt of niet...ze kómt. Voor velen komt ze als geroepen. Eindelijk! Eindelijk weer licht, kleur, warmte, naar buiten, nieuw leven, hoop en uitzicht op betere tijden...

Zelf ga ik een beetje schoorvoetend op naar de lente. Ik moet er bijvoorbeeld aan wennen dat het ochtendlicht al vroeger op is dan ik. In de afgelopen wintermaanden koesterde ik de stille donkere uurtjes aan het begin van de dag. Nu komt er steeds méér dag om actief aan deel te nemen, en dat kan een rouwend hart zwaar vallen. Ik ben altijd al een herfstmens geweest, en tegenwoordig sluit het winterseizoen goed aan bij mijn meer naar binnen gerichte staat. Als in de natuur het nieuwe leven zo overvloedig naar buiten begint te breken, breekt er vanbinnen, in mijn hart, weer een stuk verdriet door. De lente lijkt mij, in haar onbarmhartige vernieuwingsdrang, verder weg te brengen van wie ik zo mis en van wat nooit meer terugkomt.

Glimlachen door tranen heen

En tóch....

Voorbij mijn ‘ge-schoorvoet’ kan ik niet om het onbeschrijfelijke wonder van het steeds terugkerende nieuwe leven heen. En ervaar ik ook het uitnodigende ervan. Alsof God zegt: “kom, we gaan er weer voor!

Zo herlas ik vanochtend de woorden van Wim Jansen die ik nu bovenaan onder de foto heb gezet: “*Jouw glimlach door je tranen heen, mijn God*”. Woorden die voor mij zo prachtig de ontluikende lente-bloesem beschrijven. Ik denk daarbij ook: “*Mijn glimlach door mijn eigen tranen heen*”....

Moed inzingen

Het vraagt steeds opnieuw moed, om door je tranen heen te glimlachen. Een mantra die mij moed inzingt en die mij inbedt in een liefdevol geheel, is *Om Mani Pemme Hum*.
Luister en kijk [hier](#) naar de versie die Jan Linssen en ik in december zongen.

Kom, we gaan er weer voor!

Het leven dat zich steeds vernieuwt. Soms onbarmhartig, tóch troostvol, altijd gul. Zingen is voor mij ook zoiets. Zingen vernieuwt het leven in mij. Ik zing soms eerst schoorvoetend, en zo nodig door mijn tranen heen. Het liefste samen, met jou, met jullie. Ik hoop snel te kunnen schrijven: "Kom, we gaan er weer voor!"

welkom

Ik hoop je weer te ontmoeten!

Warme groet,

Suzanne

Suzanne Uleman

www.liedvanjouwleven.nl

